

cùng chúa đêm ra đời

Muốn gọi em rằng tôi đã đến nơi sao quen mà lạ ngót bao năm tôi phải xa em thôi chuyện đã đành xa chúa xa em trốn chạy làm gì con đường quen thuộc bờ sương gió trúc nào khuya tôi lang thang ngựa mỗi đường dài mà thánh ca ảo giác quanh mình tôi làm được gì chia sẻ cho ai dù hạnh phúc thật tình bé nhỏ tôi phải bảo thôi em về biển tôi uơn hèn trước chúa cao sang. tôi muốn gọi em trăm lần đã đến nơi xưa tôi sao lạ mà quen nơi hai mươi năm yêu thương hờn giận nơi huyệt hoang tưởng đã làm người nơi tội lỗi đến xanh mầm bệnh tật và tình yêu chân thật đã tràn.

Muốn gọi em rằng tôi đã đến nơi hai mươi năm chôn chết đời tôi quần quần quanh quanh con đường mòn lá rụng những hàng cây quen thuộc quá từng ngày giờ giấc trên tay lời quên sách

vở như thủy triều lên đúng khắc đúng ngày
như cơm hàng cháo chợ ngựa đi chẳng lạc lối
về

muốn gọi em là tôi đã đến mà thôi em gọi làm
gì hãy để đau thương chìm trong nỗi nhớ bờ cát
kia biển cũng lắm buồn riêng tôi cùng biển nhìn
chiều sâu đã hiểu sóng vỗ bờ bọt cũng tan hoang
thì hãy để tiếng thì thầm cầu nguyện.

Biển và anh mong hạnh phúc em đây hãy đi
thật xa và đêm thật xa chúa ở cùng em giờ chắc
đã gần ta ngoài đạo song gió trời hiu lạnh đêm
mênh mang chuông vọng đến buồn thì một chút
cho lòng êm ả.

Em ơi chúa bảo thương người tặng vật cho em
tôi chẳng có gì ngoài trái tim đã trao người
vĩnh cửu ngoài nỗi ân ưu yêu dấu để đời. này
thì hãy vui đi hồi chuông giống rả những vui
cười rục rờ hoa đặng biển quá mênh mông và
hồn tôi bé mọn tôi mất em dư dã tình buồn chỉ

*biển cùng tôi đau gào thét chúa xuống trần ư
chúa xuống làm gì.*

*không còn em đời rong rêu mục nát lời chim
uên tôi đói đến vô cùng. tôi bảo tôi rằng
đêm gọi em mà sao mai ngời sao em hay chúa
ra đời tinh khiết quá như em vừa tắm gội như
da em màu mỡ thấp trắng rằm. tôi thanh thoát
mà sao lòng muối mặn mà thịt da cứ xé
từng phân nhưng không thể so bằng máu chúa
đêm vẫn chưa đi sương sa nhiều quá sương
bay bay chẳng thấy bóng hình em chỉ còn mớ
tóc mây đầu hiu gió lạnh và mùi hương ân ái
vẫn đầy. Ta ngoại đạo mà lòng nghe chũ
nặng đêm mênh mang chuông vọng đến buồn
thì một chút xin đời êm ả. Em ơi chúa chẳng
nói gì.*